

Божие СЛОВО

ГОДИНА XIX, БРОЙ 5 (202) • 2011 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Мисионерско пътуване до Америка

Едно трудно пътуване, същевременно изпълнено с молитви и чудеса. На 21 май отпътувахме за Хюстън с KLM през Амстердам. Бог ни благослови с хубави полети и успешно влизане през границата.

Когато пристинахме в Хюстън, се оказа, че са ни загубили багажа. Но ние имахме мир, тъй като в ръчния багаж имахме дрехи за неделното богослужение в църквата.

Посрещна ни нашият дългогодишен семеен приятел Марк. След като се настанихме в къщата, имахме време за почивка и общение с нашите домакини Марк и неговата съпруга Тери. Оказа се, че едновременно с нас гостува и мисионерка от Африка. Така ние бяхме събрали от три континента – Америка, Африка и Европа.

На следващата сутрин ни заве-
прод. на стр. 2 ↗

Семейство Владимирови заедно с техните домакини Марк и Тери Бертузи - гр. Хюстън

Петдесетница - изливането на Святия Дух

“И когато настана деня на Петдесетницата, те всички бяха на едно място. И внезапно стана шум от небето, като хвученето на силен вятър, и изпълни цялата къща, гдето седяха. И явиха им се езици, като огнени, които се разделяха,

и седна по един на всеки от тях. И те всички се изпълниха със Святия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят.

А тогава престояваха в Ерусалим юдеи, благочестиви

човеци, от всеки народ под небето.

И като се чу тоя шум, една навалица се събра и смутиха се, защото всеки един ги слушаше да говорят на неговия език.”

(Деян. 2:1-8)

↪ продължава от стр. 1
доха в Американска църква, където имаше много знамена. На най-централно място се оказа българския флаг. Ние бяхме приятно изненадани. По време на богослужението ни дадохме думата да благословим вяр-

им и никой не знаеше къде се намира той. Жената ни покани на кафе в сряда сутрин. Говорихме си и я насърчихме със Слово, което Бог даде на Владо: "А сега, в Христос Исуса, вие, които някога сте били далеч, сте поставени близо чрез

Закона със заповедите му, изразени в постановления, за да създаде в Себе Си от двата един нов човек. И така да въдвори мир, и в едно тяло да примири и двата с Бога чрез кръста, като уби на него враждата." (Ефесяни 2:13-16)

Ние се молихме Бог да премахне враждата и да събори средната стена, изградена между съпрузите през годините на съвместния им живот. Когато си тръгнахме, домакинята сподели: "Не мога да ви кажа довиждане, защото имам чувството, че отново ще се видим."

Пастор Владо търсеше начин да се чуе по телефона с нейния съпруг. Най-после установи връзка с него: "Брат, къде си? Ти ни покани в твой дом. Ние сме тук, а теб те няма. Какво става?" Той отговори: "Аз много искам да ви видя. До кога сте в града?" Ние му обяснихме, че пътуваме за Корпус Кристи за няколко дни, където ще послужим в църква. Той попита дали може да дойде с нас. Ние се зарадвахме и го поканихме. До тръгването ни нямахме повече връзка с него.

Предупредиха ни, че в Корпус Кристи всички хотели са пълни и няма места. Ние му писахме да си резервира стая. Той ни отговори, че няма да търси предварително и беше уверен, че ще си намери място за спане.

Мисионерката Карол от Южна Африка заедно с Тери и Борислава

ващите. След края му почти всички хора от църквата дойдоха да ни поздравят лично и да ни изкажат любовта и подкрепата си за българските християни. В следващите дни се срещнахме с приятели и църковни служители.

Имахме покана да посетим гр. Корпус Кристи, където да послужим в църквата на пастор Глория. Този град се намира на 400 км от Хюстън. Ние нямахме кола. Нашите домакини, като разбраха, че ще ходим в този град, ни предложиха да отидем всички заедно. Така Бог промисли за нашия превоз.

Междувременно иммахме покана от едно семейство да ги посетим преди да тръгнем за Корпус Кристи. Когато отидохме в дома им се оказа, че няколко дни по-рано са подали молба за развод. Ние започнахме да се молим за чудо. Хората, които са около тях, ни казваха, че всичко е свършило и няма надежда за събирането им. Ние поискахме да се видим със съпругата. Показа се, че мъжът беше напуснал дома

кръвта на Христос. Защото Той е нашият мир, който направи двата отдела едно и събори средната стена, която ги разделяше. Като в плътта си унищожи враждата, тоест

Пред къщата на сем. Бертузи в Хюстън

Когато тръгнахме от Хюстън, му пратихме съобщение, че ще го чакаме направо в града. Минути след нашето съобщение, получихме: "И ние всички тръгваме". Това значеше, че той тръгва със съпругата си и двете си деца!

Искаме да ви насърчим, че **Бог е Бог на чудеса, Той е велик**. Ние се видяхме в сряда с жената, а в четвъртък сутринта Бог беше обърнал сърцето на мъжа и вечерта те се бяха събрали!

Така влязохме в Корпус Кристи с чудо. Ние се настанихме в хотел, но нямаше места за тях. Мислихме как ще се настанят. След няколко часа получихме обаждане, че са си намерили хотел. По-късно се видяхме в един ресторант, където заедно вечеряхме. По време на разговор разбрахме, че са се настанили в хотел точно срещу нашия. Наистина Божиите чудеса ни следваха!

На следващата сутрин отидохме в църквата на пастор Глория. Имахме приятно общение и разговор с нея. По-късно по време на богослужението тя ни покани на платформата. Преди да даде думата на пастор Влади да проповядва, тя разказа някои случки с нашия баща епископ Милчо Тотев.

Пастор Владимир проповядва за сакатия мъж, който беше донесен от приятелите му на постелка. Поради многото хора те го спуснаха през покрива на къщата, където беше Исус. Вярвах, че Той ще го дари със здраве. И това стана! Господ Исус направи чудо!

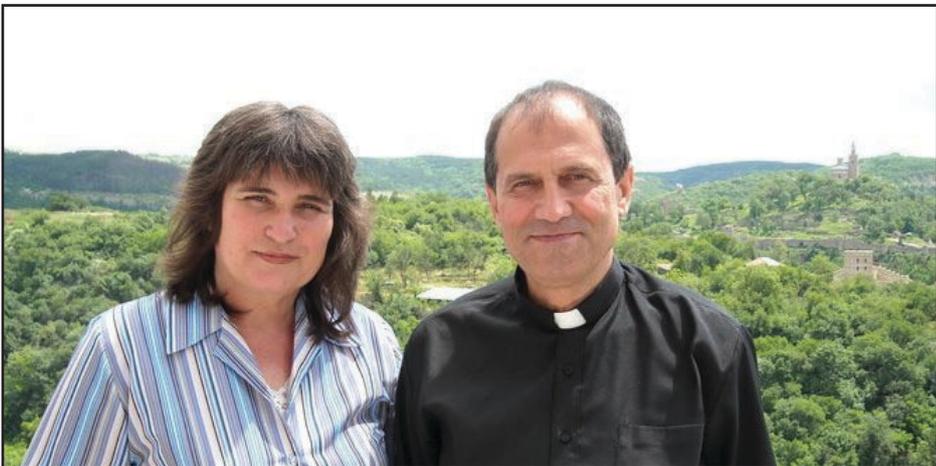
Какви приятели имаме? Самите ние дали сме готови да хванем единия край на постелката и да доведем нашите близки и приятели при Исус?

Молихме се за нуждите на хората от църквата. После те се молиха за нашето по-нататъшно успешно мисионерско пътуване. Показаха ни голяма любов. Преживяхме словото: "Колко е угодно на Господа да живеят братя и сестри в единство!"

Напуснахме града Корпус Кристи с благодарни и радостни сърца. Така Бог ни даде да бъдем в небесни места.

*Борислава Владимирова
(Следва)*

ГОСПОДНАТА МОЛИТВА

П-р Димитър и Дора Митеви

**"Отче наш,
Който Си на небесата..."**
(Ев. Мат. 6:9)

С думите: "Който Си на небесата", Господната молитва ни разкрива един нов елемент, а именно: "местопребиваването" на небесния Отец. Едновременно с това тези думи ни насочват къде да търсим небесния Отец и как да Го търсим, та да бъдем чути от Него.

1. Къде са тези небеса, на които небесният Отец обитава?

Веднага трябва да кажем, че тук под "небеса" не може да се разбира буквално небе, защото Бог не е същество, което подобно на човека живее някъде във Всемира. Бог не е някъде, но е навсякъде и изпълва всичко, и **всичко е в Него**. Той едновременно е в нас, в небето и навсякъде, и всичко, и всички сме в Него.

Нека за кратко време да спрем вниманието си върху значението на думата "небе". В Божието Слово тя се употребява в трояк смисъл:

- Най-напред това означава пространството около Земята, в което влизат атмосферата, облаците; безвъздушното пространство, в което се носят небесните тела: луна, планетите, слънцето, нашата и

другите галактики.

- На второ място под "небе" се разбира областта на невидимия духовен свят, в който обитават ангелите и духовете. Този свят съществува съвместно с материалната Вселена.

- Наред с тези две форми на небе, Словото Божие ни споменава и за едно по-особено небе, духовно небе, където е престолът на Бога. Това небе не е сътворено, а съществува от Вечността. За това духовно небе Спасителят казва: "Слязох от небето, за да върша не Моята воля." (Йоан 6:41).

Кое е това небе, от което Исус е слязъл? Пак Господ Исус ни отговаря, като казва: "Излязох от Отца и дойдох на света; пак оставям света и отивам при Отца." (Йоан 16:28). С други думи, Исус ясно ни казва, че небето, от което е слязъл и в което пак ще се върне, това е **Самият небесен Отец**: "Христос не влезе в ръкотворено светилище, но в самото небе", т. е. в Отца. (Евр. 9:24).

2. Какъв е духовният смисъл на думите: "Който Си на небесата".

- В Битие 2:7 ясно е указано, че човешкото тяло има земен произход, че то е от пръст. Това тленно тяло ап. Павел назовава "зем-

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име;

Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята;

Дай ни днес ежедневния хляб;

И прости ни дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници;

И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия;

защото царството е Твоє, и силата и славата, до вековете. Амин.

(Матей 6:9-13)

на хижа", която ще се развали (II Кор. 5:1), а псалмопевецът, осъзнавайки нищожеството си пред величието на Бога, казва: "Господи, що е човек, та да обръщаш внимание на него! Син човешки, та да го зачиташ! Човек прилича на лъх; дните му са като сянка, която преминава." (Пс. 144:3,4)

Какво е това нещо, което свързва небесния Отец със земните създания?

Това е нашият Господ Христос Исус, Който е единствения Ходатай между Бога и човеците "А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чада." (Йоан 1:12)

Ние, кратковременните, станаме вечни чрез познаването на Исуса Христа. "Това е вечен живот – да познаят... Исуса Христа." (Йоан 17:3).

И това скъпо спасение, това чудно благоволение Бог положи не в златни, не в сребърни съдове, но в пръстни съдове, според както е писано: "А ние имаме това съкровище в пръстни съдове, за да се види, че превъзходната сила е от Бога, а не от нас." (II Кор. 4:7)

Думите "Който Си на небесата" ни напомнят, че ние всички сме се родили от горе, от Бога, "не от кръв,

нито от плътска похот..., но от Бога се родихме" (Йоан 1:13), следователно, ние сме Божии синове и дъщери. И понеже сме такива, духом сме поставени при нашия небесен Татко; духом ние се намираме на небесата, в небесно блаженство; едновременно сме и земни, и небесни граждани. Отец ни е на небесата, следователно, и ние сме на небесата.

• Думите "Който Си на небесата" ни напомнят още, че ние не трябва да се надяваме изключително на живот и благополучие само тук, на земята, но и да помним, че нашето истинско благополучие и нашият вечен живот са на небесата.

Редно и богоугодно е, щом нашият Отец е на небесата, да се стремим и ние към небесата. Но не някак си чрез плътски усилия или чрез плътско доближаване до Бога, а чрез дела, угодни Нему. Не току така е писал ап. Павел, че "по благодат сме спасени, чрез вяра, и то не от сами нас, а от Бога; не чрез дела, за да не се похвали никой." (Еф. 2:8,9) Бог иска да се приближим при Него чрез делата на вярата, делата на новородения човек. "Защото сме Божие творение, създадени в Христа Исуса за добри де-

ла, в които Бог отнапред е наредил да ходим." (Еф. 2:10) Ако сме били възкресени от грешния живот и родени от Бога, нека да търсим "това, което е горе, гдето седи Христос отдясно на Бога". Нека мислим за горното, а не за земното.

(Кол. 3:1-3).

Знаете ли колко много се насърбява небесният Отец, когато ние пренебрегваме небесния си произход в Христа и започваме да живеем като света, като невярващите, "чиято светлина е погибел, чийто бог е стомахът и чието хваление е в това, което е срамно, които дават ума си на земните неща."

(Фил. 4:19)

Затова нека запомним, че ние не сме от света, ако и с телата си да живеем в света (Йоан 17:14,16), но ние сме поставени в света да светим за Христа. "Нашето гражданство е на небесата, откъдето и очакваме Спасител, Господа Исуса Христа, Който ще преобрази нашето унищожено тяло, за да стане съобразно с Неговото славно тяло." (Фил. 3:20, 21).

Нека широко отворим сърцата си и да пуснем небето, т. е. Самия Отец да влезе в тях!

п-р Димитър Митев

Дарбите на Святия Дух

“Дарбите са различни, но Духът е същият; Службите са различни, но Господ е същият; Различни са и действията, но Бог е същият, Който върши всичко във всичките човеци. А на всеки се дава проявяването на Духа за обща полза.”

Говоренето на езици е сред **деветте** дарби на Духа, разкрити в Първо Послание на Коринтяни, гл. 12, написано от ап. Павел.

Можеш да се покланяш на Бога в духа. Човекът е дух и Бог е Дух. Четем: “Бог е Дух и онези, които Му се покланят, с дух и истина трябва да се покланят.” (Йоан 4:24)

Можеш да говориш директно на Бога. Можеш да се молиш в духа, да пееш в духа, и както казах

Не разбираш излизащите от духа ти тайни и звукове, които Святия Дух е вложил там. Въпреки че са тайни за теб, за Бога не са. Той знае точно какво казваш.

Говоренето на езици ти помага, когато си в немощ. В Римляни 8:26 четем: “Така също и Духът ни помага в нашите немощи: понеже не знаем да се молим както трябва, но самият Дух ходатайства за нас с неизговорими стенания.”

Говоренето на езици ти помага да величаеш Господа. Може да попиташ: „Какво искаш да кажеш с това „да величаеш Господа на езици“? Това библиейско ли е?” Да: “Защото ги чуваха да говорят на езици и да величаят Бога...”

(Деяния 10:46)

Ако искаш да величаеш Бога, започни да говориш на езици сега.

Говоренето на езици предизвиква чудните Божии дела.

“...критяни и араби, чуваме ги да говорят на нашите езици за чудните Божии дела.” (Деяния 2:11)

Може да попиташ: „Какви чудни дела?” Всякакви - изцерения и всички останали. “Искаш да кажеш, че ако просто говоря на езици, Исус може да изцери някого?” Точно така. „Добре, а как мога да разбера, че Той изцерява някого чрез моето говорене на езици!”

Няма как да разбереш. И без това не е твоя работа. Просто продължавай и говори на езици. Чудните Божии дела идват чрез говоренето на езици.

Говоренето на езици - една от дарбите

по-горе, можеш да се покланяш на Бога в духа. Обаче просто покланянето на Бога в духа не е единствената цел на езиците. Една от основните цели е да можеш да говориш директно на Бога посредством езиците, на небесен език, който ти е даден от Святия Дух. Словото казва:

Защото който говори на непознат език, говори не на хора, а на Бога... (1 Кор. 14:2)

Можеш да говориш тайни на Бога. Езиците ти дават по-изразен речник. С други думи, в някаква ситуация искаш да кажеш нещо на Бога, но думите не ти достигат. Като нормално човешко същество не можеш да измислиш с естествения си ум какво точно искаш да кажеш или как да го кажеш. Езиците правят това, което ти не можеш. Да прочетем отново: “Защото, който говори на непознат език, говори не на хора, а на Бога, защото никой не го разбира, понеже в Духа говори тайни.”

(1 Кор. 14:2)

“Исус в отговор ѝ каза: Всеки, който пие от тази вода (от кладенеца), пак ще ожадне; а който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожадне до века; но водата, която ще му дам (Святия Дух), ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот.”

(Ев. Йоана 4:13, 14)

Божиите мисли за нас

От древни времена има записан текст в един от големите пророци, който предизвиква дискусии, вълнения, но най-вече надежда и насърчение: „Защото зная мислите, които мисля за вас, казва Господ, мисли за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда.“

(Пророк Еремия 29:11)

В течение на вековете религиозни учители и най-различни църкви се опитват да представят Бога като разгневен старец или сърдит съдия, който по всякакъв начин се стреми да ни покаже колко грешни и недостойни за Неговата милост сме.

Най-ясно характера на Бога се разкрива в Неговото слово – Библията. Освен там за характера на Твореца на цялата Вселена научаваме и от творението около нас. Библията ни представя Бог като добър и загрижен баща, който се стреми да предпази хората от собствената им глупост и упорство. Той е добър и щедър. Вижте творението! Може ли един сърдит и тесногърд човек да създаде красиво произведение? А как, тогава мислим, че един навъсен Господ може да създаде толкова красота около нас. Освен съвършено, творението е красиво, нали? Ако не вярвате, вижте се в огледалото!

Ако трябва да характеризираме стиха, той ни показва, че Господ има определени мисли за нас. Ето няколко характеристики на Божиите мисли, които е добре да имаме предвид.

Божиите мисли са **непоклатими, непоколебими**.

„Но Той е на един ум, и кой може да Го отвърне? И каквото желае душата Му, това прави.“ (Йов 23:13) „Намеренията на Господа стоят твърди до века, мислите на сърцето Му из

Родът на праведния благословен

род в род.“ (Пс. 33:11) „Който от началото изявява края, и от древните времена нестаналите още неща, и казвам: Намерението Ми ще устои, и ще извърша всичко, що Ми е угодно.“ (Исаия 46:10)

Нашите мисли за някого или нещо най-често се определят от моментното ни емоционално състояние. Ако сме сърдити на някого, мислите ни са крайно негативни. Можем да се уплашим ако само за миг си представим какво би било да се случат. Ако някой, обаче е изрекъл комплимент за външния ни вид или за безценната ни личност, той веднага се издига в пиедестал в ума ни и за този ден или момент е олицетворение на съвършенството за нас. Божиите мисли, за разлика от нашите, не са плод на моментно състояние или емоция. Те отразяват непроменимата природа на Бога и Неговото постоян-

ство. Дори когато коравовратния народ на Израел трябваше да изтърпи пленничеството във Вавилон, поради непослушание, Господ не промени мислите и плановите Си. Той продължава да „мисли за мир, а не за зло“, „мисли за бъдеще и надежда“.

Божиите мисли са **многобройни**.

„Господи Боже мой, Ти си сторил много чудеса; И Твоите мисли заради нас не е възможно да ги изложи някой пред Тебе; Ако бих поискал да ги изявя и разкажа, те превишават всяко преброяване“. (Пс. 40:5)

Кой може да изкаже делата на благодост и милост на Бога? Бог не се сеща за нас когато няма какво друго да прави или когато свърши с всички останали ангажименти. Той няма работно време и годишен отпуск. Той не се уморява да мисли за нас, нито му дотяга да ни благославя. Той не е разсеян

Божия църква „Дом на радост“, гр. Божурище

Презвитер Петър и Цветелина Асенови Ви канят на редовните служения:
четвъртък - 18:00 ч.;
неделя - 18:00 ч.

Богослуженията се извършват в сграда на площад Дружба (зад ТВ сервиз).
Елате и бъдете част от нас!

съпруг или зает баща. Той мисли много по-често за теб, отколкото ти за Него.

Божиие мисли са **високи**.

“Защото Моите помисли не са като вашите помисли. Нито вашите пътища като Моите пътища, казва Господ. Понеже, както небето е по-високо от земята, така и Моите пътища са по-високи от вашите пътища. И Моите помисли от вашите помисли.” (Ис. 55:8-9)

Ние класифицираме хората според нашето мнение за тях. Едни са непостоянни, други са мързеливи, някои заслужават нашето доверие, а на други се възхищаваме. Дори за самите нас мислите ни се променят периодично. Провал или успех днес може да срине или повиши самочувствието ни за броени минути. Божиие мисли са по-високи. Те не се влияят от момента, нито се определят от моментните успехи или неуспехи. Бог мисли високо за нас. Той мисли високо и за хората, за които ние мислим ниско.

Чух един проповедник да казва: „Не нашите мисли, а изречените думи носят благословение на някого. Ако аз си мисля: „Колко добре този човек си върши работата, или колко добре изглежда някой“, това няма да доне-

се благословение, докато не се материализира в думи. И това е така. Ние трябва да благославяме и да бъдем източник на насърчителни думи, но източника на изречените думи са мислите, препълващи сърцето:

„Добрият човек от доброто съкровище на сърцето си изнася доброто; а злият човек от злото си съкровище изнася злото; защото от онова, което препълва сърцето му, говорят неговите уста.“ (Лука 6:45)

Доброто съкровище са добрите мисли. Лошото съкровище... сами допълнете изречението. Ние ревностно пазим съкровището на сърцето си, но в крайна сметка вадим от него. Поради това трябва да обновяваме ума си! Съкровището е добро или зло, в зависимост от това, какво оставяме да ни ръководи.“ Ако имаме добри мисли и сме ръководени от планове за добро, ние ще носим на хората около нас и на самите нас „бъдеще, пълно с надежда“.

Нашите мисли са нашите планове. В буквален превод от Ню Инглиш Транслейшън, стихът от Пророк Еремия 29:11 звучи така: *„Защото аз зная плановете, които съм планирал за вас, казва Господ. Аз имам планове да ви направя успешни, а не да ви нараня.*

Имам планове да Ви дам бъдеще, пълно с надежда.“

Тъкмо от това имаме нужда, нали? Някой да ни мисли доброто. Да си прави планове да изпълни нашето бъдеще с надежда.

Пленът във Вавилон за Израел беше неизбежен, но той нямаше да продължава вечно. Мъките и страданията през които преминаваме понякога, често не можем да ги избегнем, но „ще има утре“. Там Господ ще избърше всяка сълза и плач не ще има вече.

“И след това ще излея Духа си на всяка твар; И синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, старците ви ще виждат сънища, юношите ви ще виждат видения; Още и на слугите и на слугините ще изливам Духа Си в ония дни. И ще покажа чудеса на небето и на земята, кръв, огън, и стълбове от дим. Слънцето ще се обърне в тъмнина, и луната в кръв, преди да дойде великият и страшен ден Господен. И всеки, който призове името Господно, ще се избави; Защото в хълма Сион и в Ерусалим ще има избавени, както рече Господ, и между оцелелите ония, които Господ ще повика.”

(Йоил 2:28-32)

П-р Владимир Владимиров

Изречението

Х. Харизанов

Сред множеството букви нагоре и надолу, наляво и надясно, отвесно и хоризонтално са скрити думите:

Благовестие; Възкресение; Възнесение; Изцеление; Кръщение; Моление; Покаяние; Поклонение; Помазание; Пришествие; Спасение; Хваление; Хороигра-ние.

Намерете ги!

В	Л	Е	И	Н	Е	Л	А	В	Х	Е
М	О	Л	Е	Н	И	Е	К	Р	Ъ	И
П	О	К	А	Я	Н	И	Е	С	Е	Н
О	Л	Е	И	Н	Е	С	А	П	С	Е
П	Р	И	Ш	Е	С	Т	В	И	Е	Л
В	Ъ	З	К	Р	Е	С	Е	Н	И	Е
П	О	К	Л	О	Н	Е	Н	И	Е	Ц
В	Е	И	Н	А	З	А	М	О	П	З
Е	И	Н	Е	Щ	Ъ	Р	К	Р	Ъ	И
Е	И	Т	С	Е	В	О	Г	А	Л	Б
Е	И	Н	А	Р	Г	И	О	Р	О	Х

Светият Дух слиза над Христовите ученици

Всеки ден учениците ходели в храма и се молели Светият Дух по-скоро да слезе над тях. В тези дни имало много народ в Йерусалим: евреи се събирали от всякъде, за да отпразнуват Петдесетница.

Рано сутринта, в деня на Петдесетница, всички ученици се дели заедно в дома, където обикновено се събирали. Изведнъж чули силен шум, който напомнял порива на буреносен вятър. Хората, минаващи покрай дома, също чули шума и започнали да се вглеждат в прозорците. И какво, мислите, открили? Над главата на всеки от учениците имало пламъци във вид на огнени езици. Така Господ показвал на хората, че върху учениците е слязъл Светият Дух. И шумът бил произведен, за да чуят хората, че това е станало. Всичко било така, както Иисус обещал.

Поразени, хората се спирали край дома и скоро там се събрала голяма тълпа. Учениците излезли на улицата и сега всички можели да видят пламъците над главите им. „Какво е станало с тези хора?“ - раздавали се гласове сред тълпата.

И учениците започнали да раз-

казват. Те говорели на различни езици, но в тълпата имало и много хора, дошли от други страни, които разбирали думите им. Защото Светият Дух им помагал.

Но в тълпата имало и хора, които не повярвали на учениците и за-

почнали да им се присмиват, казвайки: „Не ги слушайте, те са просто пияни!“ „Не - отговорил Петър, - ние не сме пили вино.“ И Петър започнал да разказва за Иисус. Помниш ли, в дома на първосвещеника Каиафа Петър се страхувал, че хората ще го познаят като един от учениците на Иисуса? Сега той смело

разказвал за Иисуса, а Светият Дух му помагал.

Притихналите хора слушали Петър. „Вие разпнахте Иисуса, нашия Спасител!“ – говорел той. И Петър разказвал на хората, че Иисус е дошъл на земята, за да

приеме наказанието за греховете, извършени от тях. Той разказал как Иисус умрял на кръста, но след това възкръснал от мъртвите, за да се възнесе на небето при Своя Отец. „А сега всички чувате този шум и виждате пламъците над главите ни: това е Светият Дух, който слезе над нас, учениците на Иисуса!“ – продължил Петър.

Много хора се уплашили. Едва сега те разбрали какъв грях са извършили, като са разпнали Христа. „Какво да правим сега?“ – питали те учениците. „Повярвайте в Иисуса и Го обикнете – казал им Петър – и тогава ще може да се покръстите, защото Иисус ще ви прости греховете!“

Божия църква „Дом на радост“

с п-р *Вл. и Б. Владимирови*
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Била)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
в Банкя,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
сряда 18:30 ч.; неделя 9:30 ч.

Абонаменти за 2011 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106

Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

1320 София Банкя
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от вол-
ни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Банкя
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428